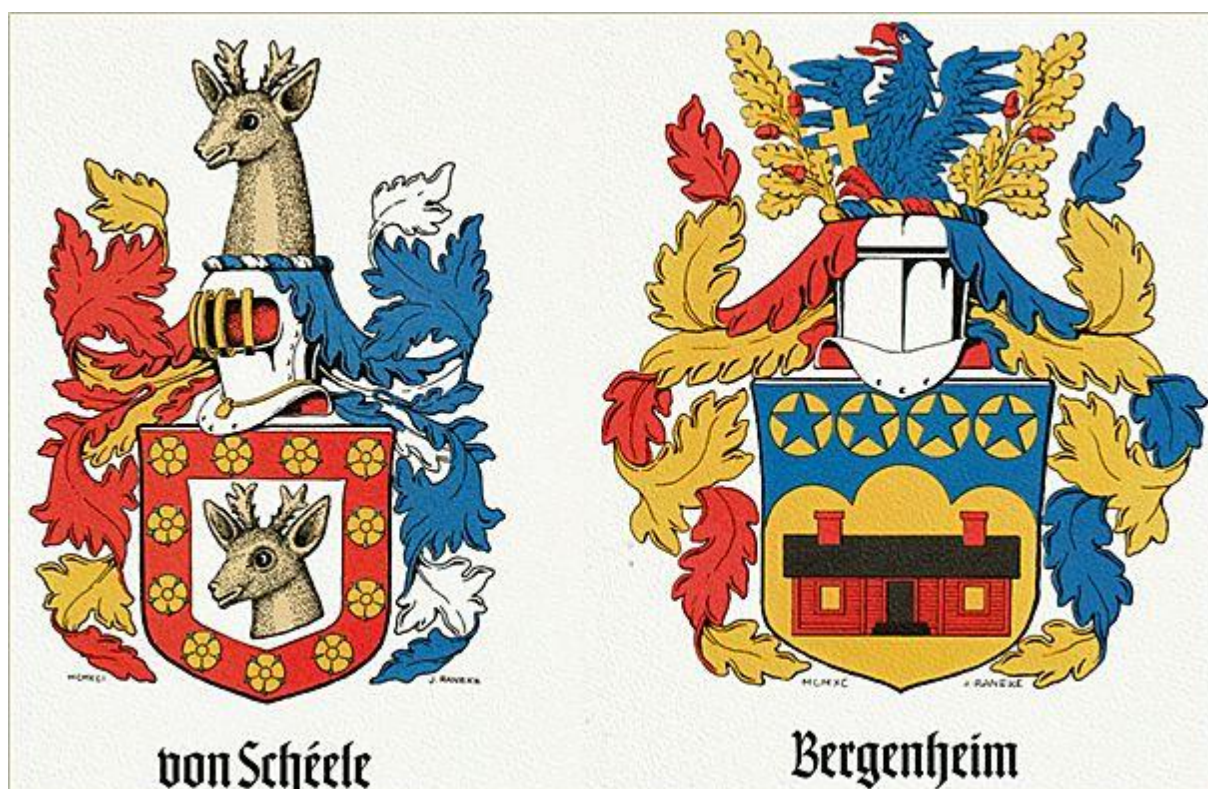

Medlemsblad för Släktföreningen von Schéele-Bergenheim

Årgång 23

Nr 2

2023

AKTUELLT FRÅN STYRELSEN

Förändrat ansvar för släktföreningens hemsida och sociala medier

Maria Lindqvist och Henrik von Schéele har tidigare haft ansvar för Släktföreningens Facebook-, Instagram och Webbssidor. Dessa arbetsuppgifter övertas nu av Kerstin Ljungström och Tommy Räjert. De ingår även i Medlemsbladets redaktionskommitté. Det innebär möjligheter till samordning och aktualitet. I samband med att styrelsen förberedde detta beslut, som bygger på förslag från redaktionskommittén, begärde styrelsen även ett förslag till integritetsprogram, vilket senare också har antagits och som återges här. Med detta instrument vill styrelsen skapa klarhet och trygghet beträffande de regler som ska styra redaktionskommitténs arbete, särskilt kring personuppgifter.

Integritetsprogram för Släktföreningen von Schéele-Bergenheim

Släktföreningen arbetar med ett Medlemsblad, en hemsida och sociala medier som exempelvis Facebook. Föreningen för även ett medlemsregister. Föreningens ambition är att stimulera medlemmarna till informationsutbyte och kontakt i syftet att bredda kunskapen om släktens förhållanden. I dessa sammanhang tillämpar föreningen nedan beskrivna hantering av medlemmarnas personuppgifter.

Den information, inklusive bilder, som av redaktionsgruppen eller styrelsen publiceras i Medlemsbladet och på Internet, (Hemsida, Facebook och Instagram) betraktas som offentlig.

All information om enskilda i folkbokföringen är offentlig handling och tillgänglig via Skatteverket, men föreningen iakttar normalt följande, mer försiktiga, principer.

Med ”personlig information” avser vi: födelsedatum, (personnummer publiceras aldrig!), bostadens gatuadress, partners och barns namn samt arbetsplatsens fysiska adress. Födelseår respektive ålder kan publiceras om det har en uppgift i sammanhanget, liksom bostadsort.

I de fall informationen rör levande medlemmar och bedöms som personlig enligt ovan, bör vederbörande tillfrågas om informationen får behandlas som offentlig. I de fall informationen berör medlem som avlidit inom ett år före publicering, tillfrågas närmast anhörig.

Den information som vi anser vara personlig ska - om den alls skall publiceras, - endast finnas bakom medlemsinloggning på hemsidan.

Personskildringar och beskrivningar kan vara personliga (intervjupersonen kan till exempel "bjuda på" sin personlighet, sina intressen och liknande) men text om en person bör inte beröra sådant som normalt anses privat, eller sådant som personen uttryckligen anser vara privat (barn, relationer och bostadsort kan utgöra en generell gräns). Alla texter om levande personer ska i detta syfte vara kommunicerade med vederbörande - och dennes uppfattning om vad som - av integritetsskäl - inte ska publiceras, ska respekteras. Information om föremål, som kan vara värdefulla även ur ekonomiskt perspektiv, bör behandlas på samma vis som personlig information. Detaljerade släktförhållanden, såsom i släkträd, behandlas som personliga förhållanden, om ej annat medgetts av den berörde.

Föreningen för även ett medlemsregister i syfte att kommunicera med medlem med exempelvis kallelser och medlemsblad samt för att administrera föreningens medlemsavgift. Inga uppgifter om medlem sparas för andra ändamål än dessa. Vi sparar inte heller uppgifter i registret om tidigare medlemmar. För att kunna hålla registret aktuellt är vi beroende av medlems medverkan. Medlem kan begära ut kopia av sina registeruppgifter och få dem aktuelltförda.

Föreningen har informationsplikt gentemot medlemmarna om medlemsregistret och meddelar denna sammanfattning regelbundet i Medlemsbladet.

(Styrelsebeslut Maj 2023).

INNEHÅLL I DETTA NUMMER

Som brukligt under innevarande period inleds Medlemsbladet med en intervju under temat: "Lär känna din släkting" och denna gång är det föreningens revisor Ann Wallnedal som kommer till tals. Då Ann berättar om gårdar som tidigare tillhört slakten följer några korta ord om dessa gårdar. Det är läsefrukter som den nyfikne redaktören skördat ur olika källor om Kungsäter, Faggared och Grytegården. Samtidigt som Bergenheimare från Fjällaregården bebodde dessa gårdar drev Henri, den äldste av von Scheelebarnen, Plönninge vidare, efter fadern Hermans frånfälle. Henris intresse för att utveckla jordbruket framkommer i en insändare till tidningen Halland år 1900 och den återges och publiceras i detta nummer. Vidare kan man läsa Umeå Universitetets motiv för att tilldela vår frände Åsa Bergenheim sin förtjänstmedalj, som är deras högsta utmärkelse. Den texten följs av en tillfällighetsvers från trettioalets Göteborg. Mot slutet av detta medlemsblad återfinns artiklar om Kungsäter respektive Harplinge kyrkogård, där många av våra släktingar vilar.

LEGALA NOTISER

Gren	Datum	Namn
PI X/Fj IX	18/8 2023	Birgit von Schéele, Huskvarna (Född 28/6 1932)

Rapportera förändringar i familjen på släktföreningens hemsida, (<https://scheelebergenheim.org/>) under menyvalet ”Familjenytt”.

LÄR KÄNNA DIN SLÄKTING: ANN WALLNEDAL - MÅNGSYSSLARE OCH MÅNGSYSTEMER.

Kerstin: Är det ett släktdrag att vi är engagerade? Den frågan kommer snabbt till ytan vid samtalet med Ann. Vi konstaterar att många i våra respektive släktgrenar är mångfacetterade och starkt involverade i olika frågor. Ann är lokalpolitiker, ordförande och instruktör i Civilförsvarsförbundet och utbildar i hjärt- och lungräddning, krisberedskap, säkerhet, med mera, och dessutom egenföretagare med städ och omvårdnad, aktiv i Länsstyrelsens Resursgrupp i Halland, ibland inhoppare på begravningsbyrå, plus lite till. Allt är viktiga funktioner i livet. Att vara aktiv i närmiljön är viktigt och Ann finns i sin hembygd Mårdaklev, som ligger på gränsen Västergötland/Halland, mitt emellan Borås och Halmstad. Tilläggas skall att Ann också är revisor i släktföreningen.

Gannel Wallnedal (Fj.VIII) på sin 95 års-födelsedag den 15 juni 2022. Från vänster bakom Gannel står döttrarna Ann, Åsa, Gun, Siv och Eva.

Ann har fyra systrar och har sin mamma Gannel Wallnedal i livet. Gannel bor i Gullbrandstorp – bara en timmes bilresa från Mårdaklev. Systrarna Siv och Gun bor också i Gullbrandstorp, medan Eva bor i Blekinge och Åsa i Tyskland. Tre av systrarna är födda samma dag. ”Tänk att ha trillingar, vilken utmaning!” Gannel bor i ett eget hus, men på samma tomt som dottern Gun. Gannel får besök flera gånger per vecka av döttrarna i Sverige. ”Kortspel och samtal om stort och smått, nutid och forntid, ger glädje. Att mamma Gannel fortfarande hänger med så bra, gör så att vi fortfarande känner oss som barn ibland.”

”För mig är det tecken på livsgnista att hänga i,” säger Ann. ”Själv har jag ofta klargrön jacka och lite lila eller annat, i håret. Mina systrar skrattar ibland åt mina färger i håret. Det är klart att det blir lite konstigt ibland ... och systrarna säger att jag inte borde få gå ensam till frissan”, fnissar Ann.

”Jag har utbildat en hel del i säkerhetstänk för seniorer. Att jag själv har lyssnat på vad jag har lärt ut, märkte jag när sonens labrador knuffade omkull mig när jag höll på att ta på kängorna. När jag föll, tänkte jag, hela vägen till golvet – med ett inre leende -, nu är du gammal, ta inte emot dig med händerna, ramla bara. Det funkade fint.”

Den nära familjen och släkten

Mamma Gannel, 95 år och är dotter till Helge, som i sin tur var son till Eric Bergenheim (Fj.VIII). När Gannel växte upp på Grytegården i Kungsäter var hemmet en knutpunkt för många av Bergenheimarna. Gunnels farfar Eric och

hans bröder landade först på gården Faggared i Kungsäter. Bröderna startade sedan olika verksamheter i trakten kring Kungsäter. Grytegården är såld i nutid, vilket är en sorg, inte minst för Ann.

”Nelly Wendebblad och mamma Gunnel var kusiner och nära vänner.¹ Nelly var för övrigt Gunnels äldsta Facebook-kompis! Nelly bodde i Kungsäter hos sin farmor Klara tills hon konfirmerades.² På hösten 2022 träffade Gunnel Nellys dotter Christina Wendebblad-von Schéele (Fj.VIII), och de samtalade en hel dag om Nellys och Gunnels uppväxt och om allt som kusinerna Paridon och Bergenheim har upplevt tillsammans. Det är fantastiskt hur släkterna hänger ihop.”

Allt stort engagemang

Kerstin: Hur kommer det sig att du blivit lokalpolitiker? ”För att kunna ändra på saker, därför gav jag mig in i politiken. Det är ett viktigt och segt uppdrag. Demokrati har en inbyggd tröghet, som förmodligen är god, men jag tycker att det är alldeles för mycket byråkrati, och i många fall helt onödigt. Jag vill att det ska bli verkstad av orden.”

”Vi som politiker beslutar om hur kommunen ska använda människors skattepengar och det ska inte vara som en lerkoloss. I kommunpolitik är det absolut viktigaste vilka personer som engagerar sig, mycket viktigare än vilket parti de tillhör centralt. Skattepengar ska först och främst gå till en kommuns kärnverksamheter, inte trasslas bort på annat.”

---

¹ Nelly Wendebblad (Fj.VIII) (1926 – 2022) var dotter till Gunnels faster Saga (Bergenheim) (gift med Anders Paridon). Nelly var gift med Folke Wendebblad.

² Klara Johansson var mor till Anders Paridon.

”Sedan valet 2022 är jag ordförande i Barn- och utbildningsnämnden och jobbar för att det ska bli bra. Moderater och Socialdemokrater i Svenljunga kommun vill helst lägga ner våra byskolor, och under pandemin, när det inte gick att ha öppna möten, hände mycket som inte var önskvärt.”

”I vår kommun dödas förutsättningarna för byar/samhällen bara för att vissa verksamheter inte ger tillväxt. Jag blir så upprörd när jag tänker på det,” säger Ann.

”Det är bara jag som ägnar mig åt politik i min närmaste krets. På min pappas sida fanns förr ett politiskt engagemang. Hans farfar Bengt-Carl var ordförande i kommunstyrelsen i Mårdaklev.”

”Pappa Ingvar (Wallnedal) och hans bröder jobbade i stället mer handfast med sitt företag, och de var också drivande i många ideella verksamheter. De var personer som både fick Mårdaklev att blomstra och gav orten en plats på kartan.”

Att bo nära sin ursprungsfamilj

”Jag bodde i Halmstad under tio år och flyttade tillbaka till Mårdaklev 2016. Då hade min son Reine och hans fru Elin redan köpt farbrors (min farmor och farfars) hus där och de ville gärna ha mig i närheten. Jag har köpt ett hus som ligger nära dem, men vi ser inte varandra och det tycker jag är bra. Var och en har sitt, men man kan hjälpas åt och träffas när det passar.”

Reine Wallnedal med sin mamma Ann och mormor Gunnel som är klädd i Sverigedräkten. Mellan dem Reines och Elins barn Otto och Hedvig.

”När jag växte upp bodde farmor, farfar och farbror Eskil i gårdens mangårdsbyggnad, vår familj bodde i ett annat hus på gården och våra kusiner jämte oss. Nu när vi är vuxna ser vi alla, nio kusiner, vilken Bullerby-tillvaro vi växte upp i. Min mest kända kusin är komikern Annika Andersson (numera Korenado), som är yngst av oss nio kusiner. Hon bor sedan länge i Falkenberg, men hennes mamma, min faster, bor kvar i Mårdaklev. Har någon i släkten varit på Vallarna i Falkenberg så har ni också sett lite av grunden av min uppväxt som innehåller Stefan och Krister och Annika. Alla är från vår skogsbygd. Jag har växt upp med bland annat buskis, fotboll, jordbruk, fixa fester och att man hjälper varandra. Pappa och hans bröder hade i många år ett grusföretag. Därför är ljudet av en stenkross ett trygghetsljud för mig eftersom vi ofta hade det ljudet i bakgrunden under uppväxten. Det är udda, men där syns hur påverkad man blir av sin barndom.”

”Min dotter Sofia har lite oväntat börjat jobba på Volvo Trucks i Göteborg och klättrar på i befattningar. Min son Reine har två barn, som heter Hedvig och Otto. Det är en gåva att få barnbarn!”

Livet och döden, släktmöten och medlemsbladet

”Jag var med på släktmötet i Småland och tyckte att det var väldigt trevligt. Adam von Schéele är så fascinerande, hans outtröttliga sökande i historien, hans förmåga att berätta är oändligt värdefullt. Jag tycker att det har varit bra upplägg på de släktmöten som jag har deltagit i. Kanske skulle det arrangeras mer mingel med struktur - annars dras man lätt till dem man redan känner. Det är ju roligt, men ger ju inte nya kontakter.”

”Jag räknar förstås med att vara med nästa gång i Harplinge, och då vill också mamma Gunnel vara med. `Om jag lever då`. Mamma har stor livsvilja men har ändå förlikat sig med att en dag är det slut, och då tänker hon sig att falla ner på gräsmattan i Gullbrandstorp.”

”Eftersom mamma är envis, så det blir nog så. Jag har jobbat mycket med gamla och har insett att det är en nåd att få dö medan man lever. Vi hoppas på det!”

”När medlemsbladet kommer så jag läser det genast, om jag hinner, annars blir det inte av.”

Ann är aktiv i Landsbygdspartiet Oberoende i Svenljunga, som har rallarrosen som partiblomma.

”Det är en bra blandad kompott, roligt att några gör det jobbet. Det är ju inte bara att skriva på. Det är ett stort jobb att söka faktauppgifter och få det att bli spännande.”

”För att det ska bli lättare att få med fler i släktföreningen kanske det är bra om det finns något intressant och lättåtkomligt att läsa och tycka till om. Facebook kan kanske vara ett sådant forum. Då skulle man kunna addera kunskap utan att det blir högtravande. På Facebook är det enkelt att skriva ett inlägg i en tråd som vi skapar tillsammans.”

Vi rundar av samtalet

”Jag gläder mig åt att ägna mig åt många olika saker i mitt liv. Det är roligt med varierande uppgifter och det ger och tar olika slags energi. Jag står inte ut med att göra samma sak hela tiden utan behöver nya utmaningar. Fast allt i livet behöver ju inte vara en utmaning. Det är roligt att lära sig nya saker och träffa nya människor och jag lär mig genom mitt öppna sätt. Min dotter Sofia brukar säga: `Du känner ju alla!´ Jag kommer lätt i samtal med vem som helst, inte för att jag är nyfiken, utan bara för att det är roligt att prata med människor.”

Vid tangentborden arbetade både Kerstin Ljungström Zetterberg (Pl. X/Fj. IX) och Ann Wallnedal (Fj. VIII).

NÅGRA ANTECKNINGAR OM KUNGSÄTER, FAGGARED OCH GRYTEGÅRDEN

1894 reste Gottfrid Bergenheim (Fj. IV) med sin familj från USA (där han hade bott sedan 1884) hem till Sverige. Gottfrid lånade pengar av sin svåger Carl Gyllenhammar och köpte Faggared.³ På en auktion 1901 köpte han även Gästgiveriet i Kungsäter. Där startade Gottfrid det linneväveri som från 1906 kallades Marks Linnemanufaktur. En av dess aktieägare och styrelseledamöter var svågern Robert von Schéele (Pl. IX), som var aktiv i bolagets styrelse ända till slutet, då depressionen och börskraschen 1929 ledde till att företaget uppgick i Almedahl-Dalsjöfors Aktiebolag.

Victor Bergenheim (Fj.VI) lämnade USA 1907 och fick anställning som blekmästare på Linneväveriet hos Gottfrid. Gottfrid dog 1914 varefter företaget drevs vidare några år innan det såldes.

Eric Bergenheim (Fj.VIII) utvandrade till USA 1888 och återvände till Sverige 1896. Året därpå, 1897, gifte han sig med Helfrid, syster till Carl Gyllenhammar, i Varberg 1897. Eric och Helfrids bröllop stod den 10 juni 1871 i Carl Gyllenhammars hem i Varberg. Erics nära vänner, grannpojarna Hugo (Pl. IX) och Robert von Schéele (Pl. X) från Plönninge, var båda marskalkar vid högtiden. Eric och Helfrid övertog och ägde under en period Faggared. Senare köpte Erik mark och byggde Grytegården – egentligen ”Österby Grytegård”. I Adelskalendern 1913 (sid 403) omnämns Eric som disponent vid Kungsäters Snickerifabrik. Erik dog 1920, troligen i spanska sjukan. När Helfrid vid 70 års ålder dog 1938, bodde hon på Grytegården som då ägdes av deras son Helge Bergenheim.

Faggared ägdes och beboddes vidare av olika bröder Bergenheim. Robert von Schéele (Pl. X) och Sigrid Bergenheim (Fj. IX) gifte sig på Faggared 1900. Fjällaregårdsbarnens far, Eric Theodor Bergenheim, bodde på Faggared till sin död 1903.

---

³ Gustaf Gyllenhammar (född 1856 i Harplinge) hade som ägare till Plönninge en tid varit granne till Eric Theodor Bergenheim (Fj. 0). Gustaf Gyllenhammar sålde Plönninge till Herman von Schéele (Pl. 0). Gyllenhammar, som tidigare ägt ett brännvinsbränneri, flyttade till Varberg där han blev verkställande direktör i Varbergs nya spritfabrik.

HENRI VON SCHÉELES INSÄNDARE OCH ERBJUDANDE

Henri von Schéele (Pl. I, död 1909) på Plönninge var – som många av oss vet – en framstående och intresserad lantbrukare, som värnade om sitt skrå.

Bland sin fars papper hittade vår tidigare styrelseledamot Hermine von Schéele en avskrift av ett tidningsurklipp om sin farfar Henri, som hon gärna vill låta oss andra i släkten få del av. Hennes far, Herman Ernst, var den yngste av Henris och Alins barn. Han avled 1989.

Ett klipp ur ”Halland – Daglig tidning för Halmstad och Hallands län” – lördagen den 27 i januari 1900. Rubrik ”Ordet Fritt!”

Tillföjd af det förtroende som städse visats mitt omdöme i jordbruksfrågor och de svårigheter som lantmannen nu mera än någonsin har att räkna med, har undertecknad beslutat tillhandagå de lantmän inom Halland, som så önska, med råd och upplysningar i frågor rörande jordbruks- och husdjurskötsel, val af gödnings- och kraftfoderämnen, utsäden och lantbruksmaskiner m m Tillfälle härtill kan för närvarande ske här på Plönninge dagligen för 2 à 3 personer under några timmars tid, utan ersättningsskyldighet, allt i all anspråkslöshet efter förefintlig förmåga, tid och krafter.

Bekymmersamma äro tiderna för lantmannen. Utländsk konkurrens och djup skuldsättning äro gamla bekanta. Men anledning till ännu allvarsammare farhågor förefinnes. Jag menar den överhandentagande ”Industrialismen”, och den hand i hand med den samma äfven bland oss sig utbredda makligheten, njutningslystnaden och förakt för vårt yrke. Käre yrkesbroder, husbonde som arbetare, vill du då utbyta ditt fäderneärfda yrke, dina i den härliga friska naturen försiggående göromål mot de bullrande städernas och fabrikernas förslappande sysselsättningar och demoraliserande, förvekligande lefnadssätt?

Nej! Jag hoppas du vid närmare eftertanke ej låter dig bländas eller överrumplas, men grip dig på nytt an med ditt arbete, med förtröstan, lif och lust! Låt ditt från ”Hedenhös” ärade ”Bondeman” bliva hvad det bör vara ett hedersnamn och ej

hvad det nu är på väg att bliva, ett glåpord. Hvarför skulle ej vårt yrke vara äkta godt som något annat? Är det eller kan det dock ej bliva det bästa och det upphöjdaste bland sysselsättningar. Se vi ej dagligen och stundligen Herrens i naturen nedlagda vishet och godhet? Tag vara på dess förborgade skatter och krafter, men arbeta bittida och sent, vinter och sommar: tänk, reflektera och tillgodogör dig de rön, erfarenheter och hjälpmedel, som numera i så rik måtto stå dig till buds. Du skall säkerligen finna dig tillfreds med resultatet, fast de möjligen ej genast blifva synliga. Din levnads lycka skall säkerligen vara lika stor, kanske renare och varaktigare än de flesta andras, då du efter slutadt dagsarbetet går till vila för att derefter på nytt med stärkta krafter, med lif och lust gripa dig verket an!

Se, der är det mål jag vill verka för. Varen välkomna alla; gamla som unga, större som mindre idkare af Bondebruk, Här skola vi öfverlägga om vad som kan vara att göra för erhållande af bättre resultat för vår existens och likställighet med andra näringsidkare, för möjliggörande af bättre lefnadsvillkor åt våra jordbruksarbetare, för sjelfförtroende och aktning för vårt yrke. Allt beror på oss sjelfva, på kärlek till vårt yrke, på en enig samverkan, på arbetsamhet och sparsamhet samt förtröstan till försynen.

Plönninge pr Harplinge i jan 1900

G. H. von Schéele

För att med säkerhet kunna påräkna det tillfälle finnes för samtal torde anmälan ske några dagar förut; om per post medelst dubbelt brefkort, då svar om lämplig tid erhålles. Andra förfrågningar kunna ej gerna besvaras skriftligt.

Som privat jordbrukskonsulent

Tillbjuder, enligt meddelande i dagens nummer, en af länets mest framstående jordbrukare hr G. H. von Schéele sina tjänster. Hr v. Schéele inbjuder lantmän till gemensamma överläggningar i jordbruksfrågor och vill tillhandahålla sin rika erfarenhet i detta hänseende utan någon ersättning. Det är, som synes, ett högst beaktans- och efterföljansvärt initiativ, som sålunda tagits af hr v. Schéele.

Ordet fritt!

Till följd af det förtroende som städse visats mitt omdöme i jordbruksfrågor och de svårigheter som landtmannen nu mera än någonsin har att räkna med, har undertecknad beslutat tillhandagå de landtmän inom Halland, som så önska, med råd och upplysningar i frågor rörande jordbruks- och husd'ursöktsel, val af gödnings- och kraftfoderämnen, utsäden och landbruksmaskiner m. m. Tillfälle här till kan för närvarande ske här på Plönninge dagligen för 2 å 3 personer under några timmars tid, och utan ersättningskyldighet; allt i all anspråklöshet efter förefintlig förmåga, tid och krafter.

Bekymmersamma äro tiderna för landtmannen. Utländsk konkurrens och djup skuldsättning äro gamla bekanta. Men anledning till ännu all-

varsammare förhågor förefinnes. Jag menar den öfverhandentagande "Industrialismen", och den hand i hand med den samma äfven bland oss sig utbredande makligheten, njutningslystnaden och förakt för vårt yrke. Käre yrkesbroder, husbonde som arbetare, vill du då utbyta ditt fäderneärfda yrke, dina i den härliga, friska naturen försiggående göromål mot de bullrande städernas och fabrikenas förslappande sysselsättningar och demoraliserande, förvekligande lefnadssätt? Nej! jag hoppas du vid närmare eftertanke ej låter dig bländas eller öfverrumplas, men grip dig på nytt an med ditt arbete, med förtrostan, lif och lust! Låt ditt från "Hedenshösa" ärade "Boudensman" blifva hvad det bör vara ett "hedersnamn" och ej hvad det nu är på väg att blifva, ett "gläpord". Hvarför skulle ej vårt yrke vara lika godt som något annat.

Är det eller kan det dock ej blifva det bästa och det upphöjdaste bland sysselsättningar. Se vi ej dagligen och stundligen Herrens i naturen nedlagda vishet och godhet? Tag vara på dess förborgade skatter och krafter; men *arbeta* bittida och sent, vinter och sommar; tänk, reflektera och tillgodogör dig de rön, erfarenheter och hjälpmedel, som numera i så rik måtto stå dig till bude. Du skall säkerligen finna dig tillfreds med resultatet, fast de möjligen ej genast blifva synliga. Din lefnads lycka skall säkerligen vara lika stor, kanske renare och varaktigare än de flesta andras, då du efter slutadt dagsarbete går till hvila för att derefter på nytt med stärkta krafter, med lif och lust gripa dig verket an!

och lust gripa dig verket an!

Se der det mål jag vill verka för. Varen välkomna alla; gamla som unga, större som mindre idkare af "Bondebruk". Här skola vi öfverlägga om hvad som kan vara att göra för erhållande af bättre resultat; för vår existens och likställighet med andra näringsidkare, för möjliggörande af bättre lefnadsvilkor åt våra jordbruksarbetare, för själförtroende och aktning för vårt yrke. *Allt* beror på oss själva, på kärlek till vårt yrke, på enig samverkan, på arbetsamhet och sparsamhet samt förtrostan till försynen.

Plönninge pr Harplinge i Jan. 1900.

G. H. von Schéele.

För att med säkerhet kunna påräkna det tillfälle finnes för samtal torde anmälan ske några dagar förut; om pr post medelst dubbelt brefkort, då svar om lämplig tid erhålles. Andra förfrågningar kunna ej gerna besvaras skriftligt.

(Anhållas att ofvanstående uppsats må inflyta i läuets öfriga tidningar.)

Som privat jordbrukskonsulent tillbjuder, enligt meddelande i dagens nummer, en af läuets mest framstående jordbrukare, hr G. H von Schéele å Plönninge, sina tjänster. Hr v. Schéele inbjuder landtmän till gemensamma öfverläggningar i jordbruksfrågor och vill tillhandahålla sin rika erfarenhet i detta hänseende utan någon ersättning. Det är, som synes, ett högst beaktans- och efterföljansvärdt initiativ, som sålunda tagits af hr v. Schéele.

Med ledning av uppgifterna om artikeln har vi kunnat leta fram det aktuella numret av tidningen Halland, kopiera spalterna och återge dem här.

ÅSA BERGENHEIM HAR TILLDELATS UMEÅ UNIVERSITETS FÖRTJÄNSTMEDALJ

Det förflutna är en gemensam kärna i en släktförening. Tillsammans minns vi våra förfäder och deras handlingar, samtidigt som föreningens verksamhet försöker skapa och vidmakthålla förhållanden mellan oss som lever i nutiden. Vår förening utgår från våra anor och historierna om dem utgör ett av samfundets kitt. Särskilt väl för sådana syften fungerar minnen av det märkliga eller framstående. ”I fäders spår för framtids segrar” är den hållning som idag stimulerar till nya bragder. Så kommer betydande erövringar i vår nutid att bidra till framtidens släktsammanhållning.

En sådan händelse utspelades oktober 2022, då Åsa Bergenheim (Fj. XI) tilldelades Umeå Universitets förtjänstmedalj. Denna medalj är, enligt universitetets utsaga, dess finaste utmärkelse och den delas ut omkring vart tredje år till personer har som gjort särskilt betydelsefulla insatser för universitetet. Medaljutdelningen syftar till att rikta en strålkastare mot personer som betytt särskilt mycket för universitetet genom åren.

På bilden från Umeå universitets årshögtid 2022 - från vänster: Tommy och Åsa Bergenheim – med sin medalj och deras yngste son Hampus med sin hustru Minna.

Universitetsstyrelsens beslut bygger nomineringar från de flesta organ vid Umeå universitet. Utdelningen ägde rum på Universitetets årshögtid i oktober 2022, när även universitetets hedersdoktorer firades, nya professorer installerades och vetenskapliga priser delades ut. Beslutet motiverades med dessa ord:

”Åsa Bergenheim har som lärare och som prorektor på ett förtjänstfullt sätt bidragit till att stärka och utveckla universitetet inom såväl utbildning som forskning och bidragit till ett ökat studentinflytande.

Åsa Bergenheim, ursprungligen skollärare, disputerade i idéhistoria vid Umeå universitet 1994 och hennes djupa pedagogiska kunskaper och erfarenheter medförde att hon 2003 utsågs till professor i pedagogiskt arbete vid dåvarande Fakulteten för lärarutbildning. Senare blev hon även befordrad professor i idéhistoria. Under åren 2005–2010 var hon prorektor vid universitetet och mellan 2011–2017 rektor vid Karlstad universitet. Som prorektor vid Umeå universitet hade Åsa Bergenheim ett övergripande ansvar för grund- och forskarutbildningen samt ett särskilt ansvar för det strategiska arbetet kring internationalisering av utbildningen, studentrekrytering och pedagogisk utveckling.

Som i grunden skollärare lade Åsa Bergenheim tidigt ner ett stort arbete på pedagogisk utveckling inom både grundutbildning och forskarutbildning vid universitetet. Med tiden blev hon alltmer engagerad i högskolepedagogiska frågor i ett större universitetsperspektiv och tog på sig uppdrag inom den verksamhet som tidigare hette UPC och numera Enheten för universitetspedagogik och lärandestöd (UPL). Vid enheten byggde hon upp och ledde i många år den så kallade doktorandhandledarkursen, som senare blev obligatorisk för blivande handledare. Hon var inte bara en engagerad organisatör utan utgav samtidigt flera böcker i ämnet, som använts över hela landet.

Parallellt med sitt värv inom idéhistoria var Åsa Bergenheim aktiv inom universitetets genusvetenskap. Såväl inom forskning som utbildning. Hon undervisade regelbundet på kurser i makt och kön och har tillsammans med kollegan Lena Eskilsson utgivit betydelsefull kurslitteratur inom området. Som prorektor bidrog Åsa Bergenheim förtjänstfullt till att utveckla universitetet i fråga om att stärka grundutbildningen och pedagogikens betydelse. Åsa Bergenheim hade i detta arbete ett nära samarbete med universitetets studentkårer och stärkte och utvecklade därigenom studentinflytandet och Umeå universitetets samarbete med studenterna till stort gagn för båda parter.

Sammanfattningsvis är Åsa Bergenheim en värdig mottagare av Umeå universitets förtjänstmedalj.” / *Umeå Universitet*

EN VERS AV KYRKOHERDE ROBERT JANSON (1874 – 1961)

Det följande har Robert von Schéele (Pl.X / Fj.IX) skrivit i sina ”Minnen”:

”Som en efterskrift till min berättelse om Bojans bröllop skall jag låta en liten dikt av Robert Janson medfölja.⁴ Bakgrunden till den har nämligen sammanhang med bröllopet. Såsom gammal god vän till mig, ville han aldrig tillåta mig, att genom kontant vederlag gottgöra honom för de gånger, han såsom präst officierat i min familj. Jag brukade därför i stället sända honom en 50-låda riktigt fina cigarrer, som han gärna tog emot. Så gjorde jag således också nu dagen efter bröllopet. Tidigare hade han alltid brukat ringa och tacka för sändningen, men denna gång kom inte ett ljud från honom under hela långa sommaren, och först fram i oktober kom ett tack i form av nedanstående kväde, som det många gånger roat mig att läsa:

´Käre Broder!

Oförsvarligt! Oförsvarligt!

Ja, jag vet. Men far fram varligt
med en stackare som jag!

Du har mig begåvat rikligt,
jag mot dig förfarit svikligt,
men jag bättring gör i dag.

Lådans gods, i sanning härligt
och för gäster *sehr* begärligt,
vållat mig dock månet kval.
När ett bloss jag stundom dragit,
har mitt samvete mig slagit,
som om jag cigarren stal.

Nu jag räcker dig min karda.
Må vår vänskap inte varda
Lik den rök, som ej är mer.
Jag är snoppad ganska grundligt.
Handla nu mot mig misskundligt.
Släpp i glömskans kopp allt ner!

Och när du din nästa flicka
tänker fram till brudpall skicka,
Sänd då bud på mig igen!
Denna än ej tomma låda,
den skall räcka då för båda,
och jag förblir din gamle vän. ´
— — *Robert Jansson*”

Robert von Schéele (1872

– 1965) skrev ned sina
”Minnen” mellan 1951
och 1961. Dessa Minnen
återger hans och hans
familjs historia från 1872
till 1959. Robert skildrar
även hur samtida politik
påverkade deras liv och
hans åsikter. Minnena
upptar, i Roberts version,
cirka 700 hand- och
maskinskrivna sidor.

Jag avser att göra min
morfar Roberts ”Minnen”
digitalt tillgängliga genom
släktföreningen. I det
syftet skriver jag för
närvarande av Roberts
”Minnen”. När dessa
”**Robert von Schéeles**
Minnen 1872 - 1959” är
tillgängliga kommer det
att meddelas i
Medlemsbladet. /OP Melin

⁴”Bojan” är Roberts dotter, som 1931 gifte sig med Sten Netzler.

BLOMMANDE MINNESLUND VID ASKGRAVPLATSEN I KUNGSÄTER

Denna artikel är återgiven med tillstånd från tidningen Allas, där den var publicerad 14 september, 2021. (Ansvarig utgivare: Åsa Liliegren.) Text och foto är av Anna Örnberg.

Trädgården vid askgravplatsen i Kungsäter är en plats som hoppas skänka lugn och tröst. Ljuvliga rabatter och ett stillande ljud från porlande vatten skapar en känsla av fridfullhet.

Silverhavrens skira smala strån letar sig upp mellan de kompakta fälten av röllika i olika färgnyanser.

En blomstrande minneslund skänker ro och tröst samtidigt som den påminner oss om glädjen i livet. Kan det då finnas en bättre plats för den sista vilan än en paradisk trädgård?

Kyrkan i den lilla byn Kungsäter i Halland provade ett annorlunda grepp när en ny askgravplats skulle byggas. De utlyste en tävling bland eleverna på en trädgårdsutbildning, där uppdraget var att formge den nya anläggningen. Bland eleverna fanns Jessica Jonsson Hemberg.

– Det var i slutet av utbildningen, då mycket annat också skulle göras, minns Jessica, så jag hade inte tänkt lämna in något bidrag. Men så besökte jag platsen och såg direkt hur det skulle se ut. Det var bara att rita och lämna in.

Minneslunden en vacker plats

Paradiset på jorden, tänkte Jessica, det borde ju vara just här. För sitt inre såg hon en åttkantig trädgård, inspirerad av kyrkbyggnaden som också den är en oktagon, med en skyddande häck som yttervägg.

En gång kantad av pelarkörbär leder in till själva askgravplatsen med ett stillsamt, porlande vattenspiel omgivet av en lätt upphöjd plantering och rejäla naturstenar på rad.

Runt om, utmed ytterväggarna av idegranshäck blommar en bred blomsterbård, så generöst planterad med blommor att man skulle påminnas om allt det vackra i livet, det fantastiska i skapelsen och överflödet som finns i vår makalösa världens egen natur.

Väl valda växter vid minneslunden i Kungsäter

Hon skrattar lite när hon säger att det nästan kändes som att få en ”uppenbarelse”, men faktum är att det blev början på något större också i hennes personliga utveckling. Arbetet med projektet ledde sedan inte bara till att Kungsäter fick en fantastisk askgravplats – det väckte också troendet till liv igen hos Jessica själv.

– Jag var aktiv i kyrkan som väldigt ung, så det är inte som om jag plötsligt blivit religiös. Det var bara en del av mig som jag lagt åt sidan för en tid. Men det är nog omöjligt att arbeta med utformningen av en sådan här plats utan att det sätter i gång tankarna kring skapelsen, meningen med livet och döden så klart, berättar hon.

Solhattar, rosor, anisisop och rörlika tumlar om varandra och över hela härligheten svävar jättevädden på höga skira stjälkar.

Växturvalet krävde stor omsorg. Det ska vara vackert från tidig vår och långt in på hösten. Växterna måste också trivas med läget, fungera ihop sinsemellan och inte vara övermäktigt arbetskrävande. Jessica försökte också välja växter som på ett eller annat sätt var förknippat med kyrkan och kristendomen.

– Det är inte så ängsligt färgmatchat, säger hon, för jag ville återge just känslan

av överdådlig rikedom och glädje inför skapelsen. I paradiset måste det helt enkelt finnas plats för alla möjliga färger och former.

Perennerna har vuxit sig höga. De står tätt samman i stora grupper där de med gängliga stjälkar får naturligt stöd av sina mer robusta grannar. Här finns inslag av gräs och blommor som är mer likt det som kan växa i naturen, lite spretigt

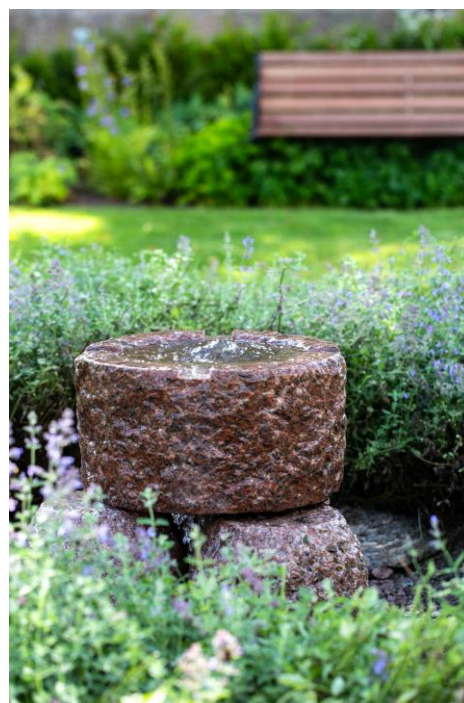

Glatt gul lyser helgonörten, satt som bred kantbård. Här återfinns också lavendel och åbrodd som ofta plockades till kyrkbuketter förr. Högre stå liljor omfamnas av, vinruta, röllika och solhattar.

och vilt, men också av prydligt kultiverade trädgårdsblommor som ståtliga liljor och rosor. Det är ett överdåd, där allt det vackra tävlar om uppmärksamheten.

– Jo, vi planterade tätt redan från start, förklarar Jessica, för att det snabbt skulle växa till sig och bli fylligt. Det finns gott om ytor runt kyrkan där delade växter sedan kan planteras

om. Blommorna kommer också till glädje som altardekorationer.

Besökarna kan sitta omgivna av blommor när de njuter av ljudet från springbrunnen bland kantnepetan.

Ett behagligt lugn i trädgården i Kungsäter

I paradiset mitt råder dock lugnet med det rogivande porlet från springbrunnen och den enkla, mer lågmälda planteringen av kantnepeta och lammöron. Det är ett rum för stillhet och eftertanke. En skön plats att sitta ner på, för att minnas de som inte längre är med oss, samtidigt som man kan känna tacksamhet över att få finnas till.

Kyrkogårdar förändras

Kyrkogårdar har i stort sett varit likadana i flera hundra år, men håller nu sakta på att förändras. Allt fler väljer minneslundar eller askgravplats som begravningsplats. Då handlar det inte längre om enskilda gravar som alla ser olika ut. Den sista vilan är i stället en gemensam plats för många.

De vackra naturstenarna kommer att förses med namnplaketter som berättar om vem som vilar här.

De här gemensamma gravplatserna kan formges friare och göras till dekorativa platser. I framtiden kan kyrkogårdarna komma att bli alltmer trädgårdsliknande. De kan förvandlas till trösterika platser, dit man inte bara går för att besöka en grav, utan också för en stunds andakt, bön, stilla samtal, vila och reflektion.

Kanske kan de till och med bli en plats för alla livets stunder av betydelse. En trädgårdsliknande kyrkogård kan också komma att bli den självklara platsen för bröllop och dop.

Växter med anknytning till tro och religion

För askgravplatsen i Kungsäter har Jessica Jonsson Hendberg valt växter som på olika sätt har en anknytning till tro och religion. Där finns växter som förr var vanliga i klosterträdgårdar eller som nämns i bibeln.

Några växter har helt enkelt valts för sina namn, som helgonört och rosen 'The

Vinruta växer tätt ihop med solhatten 'Alba'.

Pilgrim'. I rabatterna finns också blommor som ofta gestaltas i tavlor med religiösa motiv eller är en del av kyrklig tradition.

Exempel på det är "kyrkbuketten" som bestod av väldoftande örter och bars med av kvinnorna till kyrkan. Buketten kunde de begrava näsan i om odörer från omgivande otvättade kroppar blev överväldigande eller om de höll på att somna. / **Anna Örnberg**.

HARPLINGE KYRKOGRÅRD: SKAPAR GRÖN OAS MED ÅTERBRUK OCH KLURIGHET.

*Text av Florence Oppenheim ur **Tidningen Utemiljö** nr 2/2017. Foton av ansvarig utgivaren Florence Oppenheim, där inget annat anges.*

Med en stor portion fantasi, små medel och hel del klurighet har vaktmästarna i Harplinge skapat en levande kyrkogård utöver det vanliga. – Det lever kvar många fördomar kring anläggning och skötsel. Vi försöker se utanför det traditionella och hitta lösningar som passar just här hos oss, säger kyrkogårdsvaktmästare Håkan Ljungberg.

Harplinge kyrkogård har rykte om sig som en grön oas med stora perennplanteringar, unika inslag för ökat biologisk mångfald och platser för eftertanke och vila. Besökarna stannar ofta kvar lite längre på kyrkogården för att njuta av skönheten på kyrkogården. Trots detta är skötselbehovet inte större än vad det var när de flesta ytorna bestod av gräsmattor och grusgångar.

-Tidsmässigt klarar vi skötseln med samma personalstyrka som tidigare, berättar Håkan Ljungberg.

Resan började för drygt tio år sedan. Håkan Ljungberg som började på Harplinge 1990 efter några år som sommarjobbare, och Erland Nilsson, som också han varit anställd sedan början av 1990-talet, har tillsammans med övrig personal tagit ett steg i taget och omvandlat kyrkogården till något som mer liknar en lummig park än en traditionell begravningsplats.

I början hade vi stor nytta av att träffa andra kyrkogårdsarbetare och besöka kyrkogårdar i andra delar av landet för att få idéer till vad man kan göra men också få upp ögonen för det som inte är så snyggt. Vi insåg snabbt att svårigheterna och problemen var ungefär likadana överallt, säger Håkan Ljungberg.

Det handlade till exempel om grusgångar som växer igen, om för stora maskiner som inte går att köra överallt eller svårskötta buskar som dominerade tillsammans med öppna gräsytor. I stället har vaktmästarna skapat stora perennplanteringar som faktiskt är mer lättskötta och framför allt vackrare. Totalt rör det sig om cirka 4000 kvadratmeter. De har också lagt kalksten på en del ytor som krävde mycket trimning.

- Vi hade många småytor som var svåra att komma åt med gräsklipparen. För att ta reda på vilka ytor det var, gick vi helt enkelt ut och körde klipparen där det gick bra att komma åt, och satte pinnar där det var svårt att klippa, berättar Erland Nilsson.

På Harplinge kyrkogård ser de inte perenner som något extra skötselkrävande, snarare tvärtom. Med likvärdig skötselinsats har de genom att ta bort små, skötselkrävande gräsytor fått en mer variationsrik och vackrare kyrkogård.
Foto: Erland Nilsson.

Håkan Ljungberg anställdes på kyrkogården i Harplinge redan 1990. – Det tog tid och mycket tjat att få anlägga de första perennrabatterna i mitten av 1990-talet. Nu har de blivit signum för vår kyrkogård, säger han.

På bilden ovan ser vi olika arter av hosta, akleja, alunrot, daggkåpa, näva samt tulpaner av sorten Queen of Night. *Foto: Erland Nilsson.*

Erland Nilsson är engagerad i Lions och tycker om att förvandla loppisfynd till användbara installationer på kyrkogården.

Kemiska bekämpningsmedel är bannlysta, och eftersom kyrkogården ligger i ett vattenskyddsområde, kan de inte använda konstgödsel. Idag körs dessutom de flesta maskinerna på batteri: robotklippare, häcksaxar, lövblås med mera. Att de har kunnat minska hanteringen av diesel och olja är bara positivt, både för miljön och för vaktmästarna själva.

- Vi ska till och med byta ut vår kompaktlastare till en batteridriven från Weideman. Det är viktigt för vår egen arbetsmiljö men också för ljudnivån på kyrkogården generellt. Den största skillnaden i ljudnivå upplevde vi när vi köpte in en batteridriven trimmer, säger Erland Nilsson.

Den största nackdelen är att vi inte kan höra var vi är, vi i personalen, säger Håkan Ljungberg. Men vi slipper hörselskydd, kan prata med varandra under arbetet och besökarna får en lugnare miljö. Idag har vi totalt fem robotgräsklippare som klipper de öppna gräsytona.

En arbetsintensiv syssla var tidigare kantklippning. Efterhand har de ersatt denna åtgärd med att plantera perenner i kanterna: hostor, daggekåpor och liknande som ramar in gräsmattorna. Idag kantskär de endast vi gångarna, mellan gräs och grus. Runt träden har de numera planterat perenner, dels för att det är snyggare men framför allt för att det skyddar träden och är mer lättskött.

De hade också på flera ställen smala, en meter breda gräsmattor intill grusgångar som var mycket svåra att klippa och där gruset ständigt hamnade i gräsytan.

- Vi lade i stället igen ytan med sten och gjorde en rabatt innanför, det blev mycket bättre, säger Erland Nilsson. Filosofin är att det som vill växa ska få växa. Av tradition finns mycket öppen jord på kyrkogårdar och en tro om att perenner är svårskötta.

-Vi har mycket perenner men gör nästan ingenting med dem, de sköter sig själva i stor utsträckning, säger Håkan Ljungberg.

De driver upp plantor för eget bruk och är i princip självförsörjande på växtmaterial, till exempel hostor.

-Det krävs inga växthus egentligen utan räcker med ganska små ytor. Vi tar 24-brätten och fyller med jord och plockar fröplantor i singelgångarna och sätter ner.⁵ Vi håller in på med en massa krukor utan gör det enkelt för oss, säger Håkan Ljungberg.

När perennerna breder ut sig tar de en spade och hugger av dem och sätter i en kruka tills de behöver fylla på med växtmaterial någonstans. De tar tillvara trädplantor och till med nötter som de sätter ner och som ofta tar sig och blir till en trädplanta.

- Vi är lite av frönördar och tycker bara att det är roligt, säger Erland Nilsson.

---

⁵ Ett "brätte" är en låda med flera mindre utrymmen där enskilda plantor kan växa ostört.

Att ta av det man har och göra något bra av det tycks vara devisen för kyrkogårdsvaktmästarna på Harplinge kyrkogård. Övre bilden till höger: En liten enkel rabatt vid vattenutkastaren, med guldpenningsblad, mörkröd alunrot samt en liten blodfläder. Nedre bilden till höger: Erland Nilsson har målat loppisstolar i glada färger och satt ut på området. Några har också blivit en installation på en högstubbe. Nedre bilden till höger:

En tankeväv av grenar, blad och kvistar ingår i Tankestigen som leder fram till Tankehuset. Se annan bild. nästa sida.

Tankehuset ovan har blivit en av de allra mest populära platserna på kyrkogården och ibland kan det till och med vara kö in. Bilden ovan till vänster: Lättskötta perennrabatter i stället för smala strängar av gräs som ska klippas är modellen på Harplinge kyrkogård. Här står också en av Erland Nilssons bänkar i glada färger. Bilden till vänster: Kyrkogårdspersonalen på Harplinge kyrkogård har fikapaus.

Återbruk är en viktig ledstjärna i arbetet på Harplinge. Inte bara att man tar tillvara växtmaterial från den egna kyrkogården, de har också ögonen öppna för annat som kan komma till användning, som till exempel överblivet stenmaterial. För några år sedan grävde de upp och tog tillvara 20 stycken 40 år gamla rhododendronbuskar på ett äldreboende som skulle byggas om. De stod på komposten över vintern och planterades sedan vid kyrkan, på en plats där de tidigare haft problem att få till något snyggt och lättskött.

Harplinge kyrkogård är ovanlig dels på grund av att man faktiskt kan se från den ena sidan till den andra, dels för alla de unika installationer som vaktmästarna själva initierat och som engagerar besökarna.

-Det är till och med så nuförtiden att de nästan förväntar sig något nytt varje gång de kommer hit, berättar Erland Nilsson.

Det rör sig om alltifrån gamla pinnstolar som de har köpt för en spottstyver, målat om och sedan placerat ut på kyrkogården som vilomöjlighet (några har också hamnat överst på en högstubbe) till alldeles egna skapelser som en naturväv eller en fredsduva i grusmaterial.

Likaså har de tagit för vana att spara gamla och döda trädstockar och låter dem ligga kvar med växter runtomkring, som bidrag till den biologiska mångfalden.

-Har ett träd stått här i 150 år kan det väl få ligga kvar i 30 år till, till glädje för framför allt insekter men också för våra besökare, säger Håkan Ljungberg.

En tankestig leder fram till Tankehuset, ett standardväxthus med sittplatser, växter och en tankelåda med block och penna där besökare kan skriva ned sina intryck och tankar från besöket. Hit kan det till och med vara kö på helgerna.

- Det här området har blivit det mest besökta på hela kyrkogården, berättar Erland Nilsson. Kyrkogården är ett utmärkt exempel på vad kreativitet, lite praktiskt handlag och en ambition att ta tillvara på de möjligheter som kyrkogården och dess närområde bjuder på, kan göra för resultatet.

Florence Oppenheim

KONTAKTUPPGIFTER

Styrelsen:

Hans Bergenheim (Fj.X): Norra Liden 7, 411 18 Göteborg, 0702 686710, hans_bergenheim@telia.com (*Obs, 1 st "understreck" mellan för- och efternamn*)

Per Bergenheim (Fj.X): Hagalundsgatan 39, 531 52 Lidköping, 0725 199070, perbergenheim@gmail.com

Maria Lindqvist (Fj.VIII): Norra Liden 25, 411 18 Göteborg, 0703 791621, lindqvist.maria@outlook.com

Olle-Petter Melin, (Pl.X/Fj.IX), Smultronvägen 20, 186 45 Vallentuna, 0706 997616, opmelin@gmail.com

Ann-Sofie von Schéele (Pl.I): Fridhemsgatan 48, 112 40 Stockholm, 0793 495858, asvscheele@gmail.com

Claes von Schéele (Pl.I): Janne Petters väg 5, 263 76 Nyhamnsläge, 0727 141213, claesvonscheele@outlook.com

AnnaKarin Zetterberg (Pl.X/Fj.IX): Regeringsgatan 85A, 11139 Stockholm, 0707 988346, annakarinzetterberg55@gmail.com

Senior rådgivare till styrelsen: Margareta Johansson (Fj.I): Dotetorpsvägen 238, 439 51 Åsa, 0705 364576

MEDLEMSBLADETS REDAKTION:

Olle-Petter Melin, (Pl.X/Fj.IX), 070 6997616, opmelin@gmail.com

Bengt Jacobsson (Fj.IV/Pl.III), 072 701 91 98, jacobson.bastad@telia.com

Tommy Räjert (Fj.XI), 070 56 212 36, tommy.rajert98@gmail.com

Kerstin Zetterberg (Pl.X/Fj.IX), 0705 412 771, klj@kluab.se

Föreningens hemsida hittas på adressen: www.scheelebergenheim.org

Föreningens Facebooksida heter: Släktföreningen von Schéele-Bergenheim

Det går även att mejla till föreningens mejladress:

scheelebergenheim@gmail.com (denna mejllåda kollas dock inte regelbundet.)